

des det dog at føre et Forslag gennem Folketinget, som havde daværende Justitsminister Rumps Tilslutning. Men der blev nægtet det Overgang til 2den Behandling i Landstinget. Jeg har derfor med disse Ord villet henlede den eventuelle Kommissions Opmærksomhed paa dette Punkt. Jeg mener, at man paa en eller anden Maade maa søge at raade Bod paa det af mig fremdragne uheldige Forhold. Naar Tyendeloven foreskriver, at Tyendet, uagtet det ser, at Forholdene ere daarlige, og at der foretages den ene Eksekution efter den anden hos Husbonden, alligevel skal blive til Skiftedag, maa der paa en eller anden Maade sørges for, at de ogsaa faa deres Løn udbetalt.

C. C. Andersen: Kravet om en Revision af Tyendeloven har jo lydt i lange Tider og fra forskellige Sider, uden at det er lykkedes at samle den fornødne Interesse derom. Jeg tillod mig saaledes allerede i Samlingen 1890—91 at udtale Ønsket om en saadan Revision, men dette Ønske fandt ikke den Gang tilstrækkelig Tilslutning. Senere hen er det gaaet paa samme Maade med dette Spørgsmaal, det har stadig ikke været muligt at samle Lovgivningsmagts Interesse om det. Jeg er derfor den højtærede Minister taknemmelig, fordi han har taget Sagen i sin Haand, saa at der nu er Haab om, at de Krav kunne opfyldes, som fra saa mange Sider have lydt, hidtil forgæves. Jeg tror, at alle maa kunne være enige om, at en Revision af Tyendeloven er nødvendig. Gennemgaar man dens forskellige Paragraffer, vil man støde paa en hel Del Bestemmelser, der efter min Opfattelse ere i høj Grad uretfærdige eller i alt Fald ikke mere overensstemmende med den Retsopfattelse, der nu raader i Befolkningen. Andre Bestemmelser gøre denne Lov til en ren og skær Undtagelseslov. I § 26 indeholdes der saaledes Straffebestemmelser for Forseelser, begaaede af Tyendet, der ere meget haarde og skarpe, det kan endog gaa saa vidt, at der tildeles Tyendet Vand og Brød, og det tilmed for Forseelser, for hvilke andre Statsborgere, der kun ere underkastede den almindelige borgerlige Straffelov, ikke straffes eller kun i meget ringe Grad. Ved en Revision af Tyendeloven maa man se at faa disse Bestemmelser ud. Der er ogsaa Bestemmelserne i § 27 om Hustugts Anvendelse overfor Tyendet. Dette har jo medført adskillige Misbrug, ja endog oprørende Mishandlinger af Tyendet. Ogsaa den

haaber jeg, at Kommissionen vil have sit Øje henvendt paa. Jeg kunde ogsaa nævne andre Paragraffer, §§ 22, 23 og 24, der omhandle Tyendets Arbejdspligt og give Husbonden Ret til at paalægge sit Tyende en ubegrænset Arbejdstid. Nu skal jeg indrømme, at disse Bestemmelser ikke have saa stor praktisk Betydning, men jeg mener, at de ikke bør staa i en Lov om Tyendeforholdet, thi naar de staa der, afgive de et Støttepunkt for de inhumane Husbønder. Der er ligeledes Bestemmelsen om Skudsmaalsbøgerne. Den tror jeg godt, man kunde afskaffe. Bestemmelsens Betydning er jo i øvrigt forringet i høj Grad efter Loven af 29. Marts 1867, der forbyder at give Tyendet noget Skudsmaal. Alle de nævnte Bestemmelser og endnu flere forekomme mig i høj Grad at støtte Forlangendet om en Revision. Der er dog et, der ikke staaer mig klart med Hensyn til Kommissionens Kompetence. Skulde Kommissionen komme til det Resultat, at man helt bør ophæve Tyendeloven, er den saa berettiget til at stille Forslag i den Retning? Jeg tror, at en saadan Løsning vilde være den heldigste. Det vilde sikkert være det heldigste, om man fortsatte i det Spor, hvori Lærlingeloven og Fabrikloven allerede gaa. De indeholde nemlig Bestemmelser til Beskyttelse af Børn og unge Mennesker, og det var ogsaa her det bedste, om man søgte at opnaa en Lov, der gav beskyttende Bestemmelser for alle umyndige og mindreaarige og i øvrigt overlod Tjenesteforholdet til privat Overenskomst mellem Husbonden og det myndige Tyende. Det vilde sikkert give det bedste Resultat, men det er naturligvis et Spørgsmaal, der maa overlades Kommissionen til Undersøgelse. Jeg har fremhævet dette om Kommissionens Kompetence, fordi Forslagets Titel jo omtaler en Revision af Tyendeloven, og jeg ved ikke, om denne Titel indeholder en Begrænsning af Kommissionens Arbejden i den nævnte Retning. Hermed skal jeg anbefale det foreliggende Forslag.

H. J. Nielsen: Jeg skal ikke bruge mange Ord om dette Forslag. Der synes jo at være den skønneste Enighed om, at Tyendeloven undergives en Revision. Grundene til dette Ønske ere jo ganske vist noget forskellige, idet der er nogle, der mene, at Husbonden kan kræve en større Ret, og andre, der kun ønske en ren Beskyttelseslov for Tyendet. Jeg vil nu haabe, at man kan mødes paa et andet Grundlag i Kommissionen. Det vil vist